

În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (2) și ale art. 27 alin. (2) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul adoptă următoarea

DECIZIE

Nr.

Data:

Prin contestația înregistrată la Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor sub nr. 9015/11.02.2026, formulată de, cu sediul în, înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului sub nr., având CUI, reprezentată legal prin administrator și convențional prin, cu sediul ales pentru comunicarea actelor de procedură în, împotriva documentației de atribuire, elaborată de, în calitate de autoritate contractantă, cu sediul în localitatea, în cadrul procedurii de atribuire simplificată, a contractului de achiziție publică având ca obiect „.....”, s-a solicitat:

„> În temeiul prevederilor art. 22 alin. (1) din Legea 101/2016, suspendarea procedurii de achiziție publică până la soluționarea prezentei contestații;

> În temeiul prevederilor art. 26 alin. (2) lit. b) din Legea 101/2016, obligarea Autorității contractante să dispună măsuri de remediere în sensul modificării prevederilor documentației de atribuire contestate și a eliminării cerințelor restrictive;

> În temeiul prevederilor art. 26 alin. (7) din Legea nr. 101/2016, dacă se constată că nu mai pot fi dispuse măsuri de remediere care să permită continuarea legală a procedurii de atribuire, solicităm Consiliului să dispună anularea procedurii de atribuire;

> În temeiul prevederilor art. 26 alin. (9) din Legea nr. 101/2016, obligarea Autorității contractante la plata cheltuielilor ocazionate de judecarea contestației;

> În temeiul prevederilor art. 19 din Legea nr. 101/2016, solicităm acces la dosarul constituit la Consiliu”.

**CONSILIUL NAȚIONAL DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR,
asupra cauzei de față, constată următoarele:**

Consiliul a fost legal sesizat și este competent, potrivit dispozițiilor art. 12 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, să soluționeze contestația de față, prin care critică documentația de atribuire, elaborată de, în calitate de autoritate contractantă, solicitând cele ante-menționate.

Cu titlu prealabil, contestatorul redă o serie de aspecte vizând solicitarea de suspendare a procedurii.

În cuprinsul contestației, ... prezintă motivele de fapt și de drept pentru care solicită modificarea documentației de atribuire, în sensul eliminării cerințelor restrictive, respectiv:

1. Cu referire la caracterul restrictiv și disproporționat al factorului de evaluare *„emisii de CO2/schimbări climatice-utilaje sustenabile pentru construcții”* se solicită:

✓ obligarea autorității contractante la modificarea documentației de atribuire în partea prin care se stabilește că punctajul aferent factorului de evaluare *„Emisii de CO2/Schimbări climatice-utilaje sustenabile pentru construcții”* va fi acordat doar dacă se vor utiliza utilaje Hybride/Electrice;

✓ concret, modificarea cerinței, în sensul de a se solicita exclusiv dovada existenței și disponibilității utilajelor, cu eliminarea prevederilor restrictive referitoare la motorizare care impun ca utilajele să fie exclusiv de tip hibrid/electric;

✓ în subsidiar, modificarea ponderii de 25% stabilită pentru acest factor de evaluare, în sensul reducerii ponderii (la 5%), cu consecința alocării restului de punctaj (20%) către ceilalți factori de evaluare.

Potrivit contestatorului, caracterul restrictiv, disproporționat și discriminatoriu al cerinței rezultă din faptul că, deși rezultatul final al lucrării nu este dependent de utilizarea unui anumit tip de utilaj, autoritatea punctează exclusiv utilizarea de utilaje hibride/electrice. Or, lipsa punctajului pentru acest factor (care are o pondere de 25%) face ca oferta să fie necompetitivă, aspect care echivalează cu restrângere indirectă a accesului la procedură.

În opinia sa, o eventuală lipsă a remedierii documentației de atribuire ar avea drept consecință favorizarea anumitor operatori economici și încălcarea principiilor nediscriminării și tratamentului egal, prevăzute de art. 2 alin. (2) lit. a) și b) din Legea nr. 98/2016.

2. Cu referire la caracterul nelegal al factorului de evaluare *„gestionarea deșeurilor de pe șantier”* se solicită:

✓ în principal, eliminarea cerinței, cu motivarea că includerea factorului de evaluare *„gestionarea deșeurilor de pe șantier”* s-a realizat cu încălcarea prevederilor art. 32 alin. (8) din HG nr. 395/2016.

✓ în ipoteza menținerii cerinței, modificarea factorului în sensul acordării unui punctaj gradual și acceptarea oricărui procent, cu eliminarea pragului de neconformitate de 70%.

✓ în subsidiar, modificarea cerinței, în sensul de a se indica în mod expres că procentul de gestionare ofertat poate fi dovedit printr-o declarație pe propria răspundere sau printr-un angajament ferm, cu verificarea îndeplinirii acesteia în etapa de execuție a contractului și nu prin eliminarea ofertelor sau acordarea unui punctaj pe baza unor elemente pur estimative. Factorul de evaluare este formulat cu încălcarea prevederilor art. 154 din Legea nr. 98/2016, întrucât conține prevederi neclare. În acest context, să se clarifice modalitatea de dovedire a procentului ofertat și a eliminării caracterului ipotetic și eliminatoriu al criteriului.

Contestatorul precizează faptul că, la momentul depunerii ofertelor, cantitățile și tipurile de deșeuri nepericuloase care vor rezulta pe parcursul execuției lucrărilor sunt ipotetice, acestea depinzând de condițiile efective întâlnite în timpul executării contractului, în aceste condiții, solicitarea unei dovezi obiective și verificabile la etapa de evaluare a ofertelor fiind imposibilă în mod rezonabil.

În egală măsură, arată contestatorul, caracterul nelegal al Factorului rezultă și din faptul că, prin Fișa de date, autoritatea stabilește ca *„ofertele sub 70% nu vor fi punctate și vor fi considerate neconforme”*, astfel că factorul de evaluare reprezintă și cerință minimă obligatorie.

3. Cu referire la caracterul restrictiv și disproporționat al cerințelor prin care se impune prezentarea unui „memoriu general”:

3.1. Referitor la cerința privind memoriul general prin care se impune demonstrarea conformității propunerii tehnice, incluzând în mod obligatoriu, descrierea soluțiilor și tehnologiei propuse, precum și estimări ale costurilor de întreținere și ale costurilor pe perioada de garanție se solicită clarificarea sau reformularea cerinței, astfel încât memoriul general să aibă un conținut clar, evaluabil obiectiv, fără solicitarea unor estimări speculative care pot conduce la interpretări arbitrare

3.2. Referitor la cerința privind memoriul general prin care se impune prezentarea *„tuturor normelor și normativelor tehnice utilizate pentru execuția lucrărilor, cu indicarea secțiunii/capitolului de lucrări la care sunt utilizate”* se solicită reformularea cerinței, în sensul de a se indica obligația prezentării doar a principalelor norme și normative relevante, fără a se impune obligația indicării unei enumerări exhaustive.

4. Cu referire la caracterul restrictiv și disproporționat al cerințelor prin care se impune ca, în cadrul programului de execuție, *„nivelul de detaliu al activităților să fie ales astfel încât durata acestora să nu fie mai mare de 30 de zile calendaristice”* se solicită eliminarea acestora.

Având în vedere volumul semnificativ al cantităților de lucrări prevăzute în proiect, precum și complexitatea tehnică a activităților ce urmează a fi executate, menținerea unei asemenea limitări artificiale nu reflectă, în opinia contestatorului, realitatea execuției lucrărilor și poate conduce la o reprezentare eronată sau neconformă a planificării.

5. Cu referire la caracterul restrictiv și disproporționat al cerinței prin care se impune prezentarea asigurării de răspundere civilă profesională pentru specialiștii atestați tehnico-profesional sau autorizați se solicită modificarea cerinței, în sensul solicitării prezentării asigurării de răspundere civilă profesională exclusiv ofertantului declarat câștigător, anterior semnării contractului.

Impunerea acestei cerințe, la etapa de ofertare, este, conform contestatorului, nejustificată și disproporționată, întrucât asigurarea de răspundere civilă profesională nu este necesară pentru evaluarea conformității ofertei și nici pentru demonstrarea capacității tehnice a ofertanților, fiind relevantă exclusiv pentru etapa de execuție a contractului.

6. Cu referire la caracterul restrictiv și disproporționat al cerințelor prin care se impune obligația indicării personalului propus pentru verificare, cu nume, prenume, funcție, și atestare profesională în cadrul planului de control și verificare a calității se solicită:

✓ în principal, eliminarea cerințelor prin care se impune obligația nominalizării personalului încă de la data depunerii ofertelor, și acceptarea îndeplinirii cerinței prin prezentarea declarației respectării cerințelor privind controlul calității în etapa de execuție.

✓ în subsidiar, obligarea autorității contractante la modificarea (completarea) cerinței, în sensul de a se indica în mod expres dacă personalul solicitat face parte din structura ofertantului, din echipa de execuție sau reprezintă personal terț, precum și dacă această solicitare constituie o cerință de calificare sau un element al propunerii tehnice.

7. Cu referire la caracterul restrictiv și disproporționat al cerinței privind procedurile tehnice de execuție prin care se impune obligația indicării detaliate a resurselor umane, materiale și a utilajelor se solicită eliminarea sa și înlăturarea caracterului restrictiv al cerinței prin acceptarea îndeplinirii acesteia exclusiv în faza de execuție a contractului, când alocarea resurselor poate fi stabilită în mod realist și verificabil.

8. Cu referire la caracterul restrictiv și disproporționat al cerinței privind procedurile tehnice de execuție prin care se impune obligația includerii ratelor de productivitate ale echipamentelor/utilajelor, se solicită eliminarea sa și înlocuirea acesteia cu o cerință prin care să se solicite proceduri tehnice de execuție la nivel de principiu, adaptate soluției propuse de fiecare ofertant, cu detalierea completă în etapa de ofertare.

Solicitarea prezentării, în faza de ofertare, a unor proceduri tehnice de execuție „*adaptate exact*” la cerințele și cantitățile din documentația de atribuire, precum și a unor rate de productivitate detaliate, este, în opinia contestatorului, neclară și nejustificată, întrucât presupune existența unei soluții tehnice unice, prestabilite de autoritatea contractantă, contrar naturii contractului de proiectare și execuție.

Totodată, impunerea unui astfel de nivel de detaliu transformă propunerea tehnică într-un proiect de execuție mascat, deși proiectarea urmează a fi realizată ulterior atribuirii contractului, în etapa de implementare.

9. Cu referire la caracterul restrictiv și disproporționat al cerinței prin care se impune prezentarea organizării de șantier prin indicarea suprafețelor și a posibilității de utilizare a termenului afectat se solicită:

✓ în principal, eliminarea sa, cu motivarea că o astfel de cerință reprezintă o obligație aferentă etapei de execuție a contractului.

✓ în subsidiar, îndeplinirea cerinței să poată fi realizată prin prezentarea unei declarații pe propria răspundere privind capacitatea ofertantului de a asigura locația necesară organizării de șantier, urmând ca documentele justificative să fie prezentate de ofertantul declarat câștigător, anterior începerii execuției lucrărilor.

Potrivit contestatorului, din modul în care este formulată cerința referitoare la locația organizării de șantier, se observă că aceasta este lipsită de claritate, nu aduce valoare tehnică suplimentară și nu permite o evaluare comparabilă a ofertelor, lăsând loc unor interpretări arbitrare ce pot conduce la tratament neunitar al ofertanților.

În considerarea motivelor de fapt și de drept prezentate, ... solicită admiterea contestației.

Ca mijloace de probă, au fost depuse înscrisuri.

Prin punctul de vedere comunicat prin adresa nr. 1105/18.03.2026, înregistrată la CNSC sub nr. 19213/18.03.2026, ..., în calitate de autoritate contractantă, solicită respingerea contestației formulată de, având în vedere următoarele considerente:

Cerința de la punctul **1**:

Critica formulată cu privire la caracterul pretins restrictiv și disproporționat al factorului de evaluare „*Emisii de CO2/Schimbări climatice - utilaje sustenabile pentru construcții*”, precum și solicitarea subsidiară de reducere a ponderii acestuia de la 25% la 5%, sunt neîntemeiate atât din perspectivă tehnică, cât și juridică, în raport cu fundamentarea investiției și cu cadrul normativ aplicabil.

Fundamentarea acestui factor nu este una arbitrară, ci derivă direct din analiza impactului asupra mediului realizată în Studiul de fezabilitate (pag. 30-33), document care a stat la baza aprobării indicatorilor tehnico-economici ai investiției. Studiul identifică explicit faptul că etapa

de execuție generează un impact temporar semnificativ asupra aerului, solului, apelor și asupra confortului populației.

În mod particular, studiul identifică drept surse principale de impact: lucrările de terasamente, traficul de șantier, manipularea materialelor de construcții și funcționarea utilajelor de mare tonaj, acestea fiind responsabile pentru emisii de praf, noxe provenite din arderea combustibililor, vibrații și poluare fonică.

Prin urmare, chiar dacă obiectivul final al investiției are un impact pozitiv major, evitarea poluării solului și apelor subterane prin colectarea și epurarea apelor uzate, în conformitate cu NTPA 001/2002 și NTPA 011/2002, faza de execuție reprezintă momentul în care se concentrează riscul de impact negativ asupra mediului.

În acest context tehnic, tipologia și motorizarea utilajelor utilizate nu constituie un element exterior obiectului contractului, ci o componentă intrinsecă a modului de executare a lucrărilor.

Executarea rețelelor de canalizare presupune săpături longitudinale pe trasee extinse, transport repetitiv de materiale excavate și agregate, realizarea de cămine și stații de pompare, activități care implică utilizarea intensivă a autobasculantelor, autobetonierelor, excavatoarelor și încărcătoarelor frontale, echipamente identificate în analiza autorității contractante, drept principalele surse de emisii de CO₂ în etapa de execuție.

Prin urmare, tipologia și motorizarea utilajelor utilizate în executarea lucrărilor nu constituie o simplă dotare a operatorului economic, ci un element esențial al modului de executare a contractului.

În ceea ce privește susținerea contestatorului referitoare la pretinsa imposibilitate practică de utilizare a utilajelor electrice în mediul rural din cauza lipsei infrastructurii de încărcare, aceasta este nedovedită și este lipsită de relevanță, neputând fundamenta caracterul restrictiv al factorului.

Factorul de evaluare nu impune utilizarea exclusivă a utilajelor electrice, ci punctează atât utilajele electrice, cât și pe cele hibride. Prin urmare, mecanismul este flexibil și adaptat realităților din piață, permițând operatorilor economici să opteze pentru soluții tehnologice intermediare, care reduc emisiile fără a depinde integral de infrastructura publică de încărcare.

În ceea ce privește solicitarea de reducere a ponderii de la 25% la 5%, aceasta ar conduce la lipsirea de efect util a componentei de mediu.

La o pondere de 25%, factorul are capacitatea reală de a influența comportamentul economic al ofertanților și de a determina asumarea unor tehnologiilor cu emisii reduse.

La o pondere de 5%, impactul asupra clasamentului ar deveni marginal, iar avantajul de mediu, deși real, ar fi lipsit de relevanță practică, contrar cerințelor art. 32 alin. (2) din HG nr. 395/2016, care

impune ca avantajele punctate să fie reale și urmărite efectiv în procesul de evaluare.

Cerința de la punctul **2**:

Critica formulată cu privire la pretinsul caracter nelegal al factorului de evaluare „*Gestionarea deșeurilor de pe șantier*” este neîntemeiată, atât din perspectivă juridică, cât și tehnică, iar solicitarea de eliminare sau modificare a acestuia nu poate fi primită.

Factorul de evaluare are legătură directă cu natura și obiectul contractului, respectiv proiectare și execuție lucrări de extindere rețea publică de apă uzată, activitate care implică în mod inherent generarea de deșeuri din construcții și demolări.

Gestionarea acestor deșeuri reprezintă o parte esențială a modului de executare a contractului, fiind identificată expres în cadrul Studiului de Fezabilitate (pag. 32), care prevede că, pe durata execuției, deșeurile solide rezultate se împart în mai multe categorii: deșeuri menajere generate de personalul de pe șantier, colectate și depozitate în locuri special amenajate; deșeuri tehnologice provenite din activitatea de construcții, incluse în categoria materialului inert și valorificate conform procedurilor locale; și deșeuri rezultate din întreținerea utilajelor, în special uleiul uzat, colectat în recipiente specializate la bazele de utilaje ale executantului.

Obligația ofertantului de a demonstra respectarea pragului minim de 70% asigură caracterul verificabil al angajamentului, iar neîndeplinirea acestui procent constituie o condiție de neconformitate, deoarece afectează modul de executare a lucrărilor și respectarea obligațiilor de mediu, justificând tratamentul eliminatoriu al ofertelor sub acest prag.

Contrar susținerilor contestatorului, faptul că procentul ofertat are un caracter estimativ la momentul depunerii ofertei nu afectează legalitatea factorului, fiind un angajament contractual verificabil și fundamentat pe soluțiile tehnice și organizarea șantierului, precum și pe parteneriate cu operatori autorizați pentru valorificarea deșeurilor.

Faptul că un factor de evaluare include un prag minim de conformitate, corelat cu obligația instituită prin art. 11 al Directivei 2008/98/CE, nu îl transformă într-un criteriu ilegal, ci reflectă distincția dintre nivelul minim obligatoriu și performanța superioară punctată suplimentar. Prin urmare, gestionarea deșeurilor nu este un element exterior contractului, ci o componentă integrantă a executării acestuia.

În ceea ce privește solicitarea de a permite dovedirea exclusiv prin declarație pe propria răspundere, trebuie subliniat că documentația deja impune prezentarea Planului privind protecția mediului și a măsurilor concrete de management al deșeurilor, ceea ce depășește nivelul unei simple declarații formale.

În concluzie, factorul de evaluare „*Gestionarea deșeurilor de pe șantier*” are legătură directă cu obiectul contractului, reflectă un avantaj

real pentru autoritatea contractantă, este formulat clar, este însoțit de un algoritm obiectiv de punctare și permite verificarea efectivă a angajamentelor asumate.

Cerința de la punctul **3.1**:

Estimările solicitate nu sunt valori absolute, ci orientări calculate pe baza soluțiilor tehnice propuse, a normativelor aplicabile și a experienței tehnice, ceea ce le conferă caracter obiectiv, comparabil și verificabil între ofertanți. Acestea permit autorității contractante să evalueze fezabilitatea soluțiilor, să asigure sustenabilitatea și calitatea lucrărilor și să verifice respectarea cerințelor de garanție și întreținere pe toată durata contractuală.

Solicitarea acestor estimări nu limitează competiția și nu constituie un criteriu eliminatoriu arbitrar, ci reprezintă o măsură legitimă și necesară pentru protejarea interesului autorității contractante și pentru garantarea unui rezultat final conform standardelor și normativelor în vigoare.

Cerința de la punctul **3.2**:

Procedura are ca obiect proiectarea și execuția lucrărilor de extindere a rețelei publice de apă uzată, iar prerogativele proiectantului includ, conform naturii contractului, elaborarea proiectului tehnic de execuție care conține caiete de sarcini pentru fiecare specialitate necesară.

Din perspectivă tehnică, solicitarea autorității contractante de a prezenta aceste norme și normative, împreună cu indicarea secțiunilor sau capitolelor aferente lucrărilor, este direct justificată, putând fi îndeplinită cu ușurință de orice profesionist în domeniu.

Ea permite evaluarea modului în care ofertantul a fundamentat soluțiile tehnice propuse, asigurând respectarea standardelor obligatorii de calitate, siguranță și conformitate cu legislația în vigoare.

Cerința de la punctul **4**:

Pe de o parte, critica contestatorului vizează o prevedere din caietul de sarcini, la paginile 20-21, referitoare la monitorizarea progresului lucrărilor și corelarea activităților cu solicitările de plăți intermediare, precum și la structura activităților la nivel de detaliu de maximum 30 de zile calendaristice, care are scopul de a asigura claritate și coerență în prezentarea graficului de către Contractant, și nu de către Ofertant.

Pe de alta parte, această abordare este des întâlnită în legislația națională, inclusiv în clauza 17.2 din Hotărârea nr. 1/2018, care prevede standarde identice pentru planificarea și structurarea activităților în contractele de achiziții publice finanțate din fonduri publice, respectiv nivelul de detaliu al activităților din Programul de Execuție sa fie structurat astfel încât durata acestora să nu depășească 30 de zile calendaristice.

Studiul de fezabilitate detaliază deja rețeaua pe străzi (pag. 20) și furnizează profile longitudinale cu informațiile necesare, permițând

ofertanților să-și organizeze Programul de Execuție într-un mod realist, respectând în același timp limita de 30 de zile pentru descrierea detaliată a activităților. Aceasta nu presupune impunerea unor restricții arbitrare asupra duratei totale a lucrărilor, ci doar o convenție practică de planificare care facilitează monitorizarea etapelor și alocarea resurselor estimate.

Structurarea activităților în unități de până la 30 de zile nu limitează competiția și nu introduce criterii arbitrare de eliminare. Dimpotrivă, aceasta permite autorității contractante să evalueze obiectiv fezabilitatea graficului, alocarea resurselor și succesiunea logică a lucrărilor, elemente direct corelate cu obiectul contractului.

Cerința de la punctul **5**:

Cerința referitoare la prezentarea asigurării de răspundere civilă profesională pentru toți specialiștii atestați tehnico-profesional sau autorizați nu reprezintă o solicitare suplimentară impusă de autoritatea contractantă, ci constituie o verificare a respectării obligațiilor legale care revin personalului calificat implicat în derularea lucrărilor.

Această obligație derivă din art. 6 din Legea nr. 177/2015, care definește factorii implicați în derularea lucrărilor de construcții și responsabilitățile acestora.

Astfel, autoritatea contractantă solicită doar documente care atestă conformitatea ofertanților cu prevederile legale obligatorii pentru personalul tehnic implicat. Nu se impune încheierea unor polițe speciale sau suplimentare pentru această procedură, ci se urmărește asigurarea faptului că specialiștii propuși de ofertant sunt apți să își exercite dreptul de practică, în conformitate cu obligațiile instituite de legea în vigoare.

Cerința de la punctul **6**:

Precizarea numelui și prenumelui personalului responsabil în PCCVI este strict corelată cu celelalte cerințe deja acceptate de contestator, referitoare la prezentarea documentelor pentru specialiștii obligatorii ai ofertantului în cadrul execuției lucrărilor: șef șantier, responsabil/i tehnic/i cu execuția, responsabil tehnic de calitate, specialist SSM (a se vedea pct. 6 „Personalul Contractantului”). Pentru acești specialiști, ofertantul trebuie să demonstreze disponibilitatea și pregătirea profesională prin certificate/autorizații, declarații de disponibilitate sau contracte individuale de muncă.

Astfel, solicitarea indicării numelui și prenumelui în PCCVI nu introduce o cerință suplimentară sau restrictivă, ci reflectă doar corelarea cu informațiile deja prezentate pentru respectarea criteriilor legale și tehnice privind personalul responsabil.

Cerința de la punctul **7**:

Indicarea resurselor (materiale, utilaje, personal calificat) nu reprezintă o cerință suplimentară introdusă discreționar de autoritatea contractantă, ci un element esențial al conținutului procedurii tehnice, astfel cum este reglementat în domeniul calității în construcții.

Resursele umane, materiale și utilajele solicitate nu constituie un element distinct și artificial adăugat cerințelor privind procedurile tehnice de execuție, ci fac parte în mod intrinsec din tehnologia de execuție propusă de ofertant.

Tehnologia de execuție nu poate fi analizată în mod abstract, independent de resursele prin intermediul cărora aceasta este pusă în operă.

Alegerea de către ofertanți a unui anumit flux tehnologic, a unei succesiuni a operațiunilor, a unor metode de lucru sau a unor soluții tehnice presupune în mod necesar:

- un anumit tip și număr de utilaje;
- anumite categorii și cantități de materiale;
- personal cu calificări și competențe corespunzătoare.

Există, așadar, o corelare directă și inseparabilă între descrierea procesului tehnologic și resursele alocate pentru realizarea acestuia.

Contrar susținerilor contestatorului, nu se solicită existența fizică a resurselor la momentul depunerii ofertei și nici mobilizarea lor anticipată, ci prezentarea modului în care acestea vor fi alocate în vederea executării contractului.

Cerința de la punctul **8**:

Solicitarea includerii ratelor de productivitate nu reprezintă o cerință izolată, ci este în mod direct corelată cu obligația de prezentare a unor proceduri tehnice de execuție complete, fundamentate și adaptate obiectului contractului.

Potrivit HG nr. 766/1997, procedurile tehnice fac parte din programul de asigurare a calității și trebuie să reflecte în mod concret modul de realizare a lucrărilor, inclusiv din perspectiva resurselor și a parametrilor tehnici de execuție.

În cadrul unui contract de tip proiectare și execuție, este firesc ca soluțiile tehnice și tehnologiile să poată varia între ofertanți. Tocmai această diferențiere justifică necesitatea prezentării parametrilor tehnici care stau la baza organizării execuției.

Autoritatea contractantă nu impune o soluție tehnică unică și nici nu prestabilește valori de productivitate, ci solicită ca ofertantul să își fundamenteze propria soluție prin raportare la utilajele și tehnologia propuse.

Includerea ratelor de productivitate nu transformă propunerea tehnică într-un „*proiect de execuție mascat*”, ci permite evaluarea fezabilității și coerenței soluției propuse la nivel de ofertă. Nu se solicită un proiect tehnic definitiv și nici detalii exhaustive de execuție, ci prezentarea unor parametri tehnici minimi necesari pentru a demonstra că termenele și organizarea lucrărilor sunt fundamentate în mod realist.

Cerința de la punctul **9**:

Autoritatea contractantă a informat explicit ofertanții că nu are stabilită, la data procedurii de atribuire, o locație pentru organizarea de

șantier, astfel că ofertanții au obligația de a identifica această locație potrivit modului de lucru propriu și de a o prezenta în cadrul propunerii tehnice, conform detaliilor solicitate.

Această cerință nu reprezintă o obligație de execuție anticipată, ci constituie o componentă esențială a P.O.E./D.T.O.E., necesară pentru:

- Elaborarea completă a proiectului de organizare a execuției lucrărilor;
- Corelarea soluțiilor tehnice propuse cu elementele logistice și operaționale ale șantierului;
- Asigurarea fezabilității și realității planului de execuție;
- Prevenirea prezentării unor propuneri tehnice declarative sau nefundamentate.

Informațiile referitoare la organizarea de șantier și cele referitoare la D.T.O.E./P.O.E. sunt complementare și inseparabile: renunțarea la prezentarea detaliilor privind amplasamentele, suprafețele și posibilitățile de utilizare a terenului ar echivala cu omiterea unor elemente esențiale ale documentației tehnice D.T.O.E./P.O.E., afectând capacitatea autorității de a evalua realist și obiectiv propunerile ofertanților.

În consecință, solicitarea detaliilor privind organizarea de șantier în cadrul propunerii tehnice nu poate fi considerată disproporționată sau restrictivă, iar eliminarea acestei cerințe ar împiedica autoritatea contractantă să evalueze corect și complet propunerile tehnice.

În drept, se invocă dispozițiile Legii nr. 98/2016, ale HG nr. 395/2016 și ale Legii nr. 101/2016, cu modificările și completările ulterioare.

Ca mijloace de probă, au fost depuse înscrisuri.

..... a constituit cauțiunea în quantum de 35.000,00 lei prin recipisa de consemnare nr. din data de 11.02.2026, eliberată de CEC Bank – Sucursala, fiind înregistrată în. Registrul de evidență al CNSC sub nr. 438/13.02.2026.

Din analiza susținerilor părților și a documentelor existente la dosarul cauzei, Consiliul reține cele ce urmează:

....., în calitate de autoritate contractantă, a inițiat procedura de atribuire simplificată, a contractului de achiziție publică având ca obiect „.....”, prin publicarea în SEAP a anunțului de participare nr., la care a anexat documentația de atribuire, valoarea estimată fiind de lei, fără TVA.

Nemulțumit de cerințele de participare, ... a formulat contestația de față, solicitând cele menționate în partea introductivă.

Față de cererea de suspendare a procedurii, se observă că, la acest moment, potrivit informațiilor disponibile în SEAP, procedura se află suspendată în etapa *depunere oferte*.

Prin solicitările contestatorului, se regăsește și cea privind studierea dosarului cauzei, față de care Consiliul a transmis, în data de 24.03.2026, o invitație la care nu a dat curs. Ulterior, prin corespondența transmisă prin e-mail, la data de 06.04.2026, și înregistrată la sediul CNSC sub nr. 24643/06.04.2026, contestatorul arată că renunță la cererea de studiu formulată.

În soluționarea contestației, Consiliul va avea în vedere art. 154 din Legea nr. 98/2016, potrivit căruia „Autoritatea contractantă are obligația de a elabora documentația de atribuire care conține toate informațiile necesare pentru a asigura operatorilor economici o informare completă, corectă și precisă cu privire la cerințele achiziției, obiectul contractului și modul de desfășurare a procedurii de atribuire”, întrucât documentația de atribuire trebuie să conțină toate informațiile necesare operatorilor economici interesați de participarea la procedura de atribuire cu privire la cerințele achiziției și modul de desfășurare a acesteia.

Totodată, sunt amintite și dispozițiile art. 50 din Legea nr. 98/2016, potrivit cărora alin. (1) Autoritățile contractante nu vor concepe sau structura achizițiile ori elemente ale acestora cu scopul exceptării acestora de la aplicarea dispozițiilor prezentei legi ori al restrângerii artificiale a concurenței; alin. (2) În sensul alin. (1), se consideră că există o restrângere artificială a concurenței în cazul în care achiziția ori elemente ale acesteia sunt concepute sau structurate cu scopul de a favoriza ori dezavantaja în mod nejustificat anumiți operatori economici.

În condițiile în care operatorii economici interesați de procedură consideră că au fost încălcate aceste dispoziții legale, aceștia au dreptul de a solicita modificarea sau cenzurarea conținutului documentației de atribuire.

Examinând susținerile părților, probatoriul aflat la dosarul cauzei și dispozițiile legale aplicabile, Consiliul constată următoarele:

1. O primă critică vizează factorul de evaluare – *emisii de CO2/Schimbări climatice – utilaje sustenabile pentru construcții*, cu o pondere de 25%, față de care contestatorul solicită modificarea în partea care stabilește că punctajul va fi acordat doar dacă se vor utiliza utilaje hibride/electrice, eliminarea prevederilor referitoare la motorizare care impun ca utilajele să fie exclusiv de tip hibrid/electric, respectiv modificarea ponderii alocate de la 25% la 5%.

În apărările sale, autoritatea solicită respingerea pretențiilor contestatorului, susținând că fundamentarea acestui factor derivă direct din analiza impactului asupra mediului realizată în Studiul de fezabilitate, tipologia și motorizarea utilajelor utilizate nefiind un element exterior obiectului contractului, ci o componentă intrinsecă a modului de executare a lucrărilor.

Mai subliniază autoritatea faptul că avantajul al utilizării acestui factor este unul real și rezultă chiar din analiza de mediu a Studiului de fezabilitate concretizat în diminuarea emisiilor atmosferice, reducerea poluării fonice, limitarea riscului de contaminare accidentală prin scurgeri

de combustibil și reducerea disconfortului populației pe durata șantierului.

Asupra posibilității autorităților contractante de a utiliza factori de evaluare care să vizeze caracteristici de mediu, Consiliul reține dispozițiile art. 187 din Legea nr. 98/2016, dar și pe cele ale art.188 din același act normativ conform cu care (1) Factorii de evaluare prevăzuți la art. 187 alin. (4) au legătură directă cu obiectul contractului de achiziție publică/acordului-cadru atunci când se referă în orice mod la produsele, serviciile sau lucrările care urmează a fi furnizate/prestate/executate în temeiul contractului de achiziție publică/acordului-cadru și în orice stadiu al ciclului lor de viață, chiar dacă acești factori nu fac parte din substanța materială a produselor, serviciilor sau lucrărilor respective.

De altfel, utilizarea acestui tip de factor de evaluare este întâlnită și în procedurile de tipul celei de față, drept care nu s-ar putea reține că simpla utilizare a lui este una abuzivă.

După cum arată și autoritatea contractantă, factorul de evaluare nu condiționează participarea la procedură doar a ofertelor care utilizează utilaje hibride/electrice, ci doar punctează suplimentar pentru performanța superioară de mediu.

Cu toate acestea, în opinia Consiliului, în acord cu interpretarea contestatorului, ponderea alocată factorului, de 25% din totalul punctajului maxim pe care o ofertă îl poate primi, apare disproporționată raportat la tipul lucrărilor și scopul urmărit prin utilizarea lui.

Deși factorul nu impune o cerință minimă obligatorie, modul în care a fost stabilit punctajul poate avea ca efect distorsionarea concurenței.

Astfel, se reține că, potrivit Algoritmului de calcul, punctajul pentru factorul de evaluare în analiză urmează să fie acordat astfel:

Pentru asumarea în oferta ca pe toată perioada executiei lucrarilor vor fi utilizate: a) Autobasculante hybrid/electrice: 3 buc; b. Autobetoniere hybrid/electrice: 2 buc; c. Excavatoare hybrid / electrice: 2 buc; d. Incarcatoare frontale hybrid / electrice: 2 buc, se acorda punctajul maxim de 25 puncte.

b) Pentru asumarea în oferta ca pe toată perioada executiei lucrarilor vor fi utilizate: a. Autobasculante hybrid/electrice: 2 buc; b. Autobetoniere hybrid/electrice: 1 buc; c. Excavatoare hybrid / electrice: 1 buc; d. Incarcatoare frontale hybrid / electrice: 1 buc, se acorda punctajul de 15 puncte.

c) Pentru asumarea în oferta ca pe toată perioada executiei lucrarilor vor fi utilizate: a. Autobasculante hybrid/electrice: 1 buc; b. Autobetoniere hybrid/electrice: 1 buc; c. Excavatoare hybrid / electrice: 1 buc; d. Incarcatoare frontale hybrid / electrice: 1 buc, se acorda punctajul de 8 puncte.

Note:

1. Nu se acorda punctaj, în cazul în care ofertantul nu va propune minimul de utilaje sustenabile pentru constructii, precizat la lit. c).

2. Nu se acorda punctaj intermediar sau suplimentar, pentru cazurile în care ofertantul va propune un numar de utilaje sustenabile pentru constructii, diferit fata de cele descrise la literele a), b) si c).

3. Ofertantul trebuie sa faca dovada ca detine sau dispune printr-o modalitate, respectiv dotare proprie, inchiriere, punere la dispozitie, comodat sau imputernicire notariala, de utilajele sustenabile pentru constructii solicitate la acest factor de evaluare.

4. Dovada motorizarii electrice sau hibride se va constitui prin prezentarea cartii tehnice a utilajului/mijlocului de transport si/sau atestat tehnic emis de producator, certificatului de inmatriculare (acolo unde este cazul).

5. Demonstrarea se va realiza prin prezentarea de documente de proprietate pentru utilajele detinute si/sau contract de inchiriere/comodat si documentatie detinator in vederea acordarii punctajului,

6. Persoanele juridice straine vor atasa copii dupa documentele similare, insotite de traducere autorizata in limba romana.

Aşadar, oferta care propune 3 buc - Autobasculante hybrid/electrice, 2 buc - Autobetoniere hybrid/electrice, 2 buc -Excavatoare hybrid / electrice, 2 buc - Incarcatoare frontale hybrid / electrice, va primi punctajul maxim de 25 puncte, însă, în cazul în care se propune utilizarea a 3 buc - Autobasculante hybrid/electrice, 2 buc - Autobetoniere hybrid/electrice, 2 buc -Excavatoare hybrid / electrice, 0 buc - Incarcatoare frontale hybrid / electrice, nu va primi vreun punctaj la acest factor de evaluare, conform notelor 1 şi 2, ipoteză în care lipsa celor 25 de puncte este aptă să conducă la anularea avantajului pe care îl poate obține ofertantul în situația în care ar fi punctat maxim pentru ceilalți factori de evaluare ai criteriului de atribuire.

Or, nu arată autoritatea niciunde în apărările sale de ce o asemenea ofertă ar lipsi întru-totul de efect util componenta de mediu.

Se observă că diferența de punctaj dintre factorul de evaluare *prețul ofertei* și cel în analiză este de doar 5 puncte, diferență mult prea mică pentru a putea fi acoperită de un ofertant ce nu poate asigura cel puțin unul din numărul minim de utilaje solicitate.

După cum s-a reținut mai sus, factorul de evaluare este unul utilizat și în proceduri similare, însă ponderea alocată este mult mai mică, cu titlu de exemplu Consiliul arătând că în procedura având ca obiect, anunț de participare SEAP nr., aceluiași factor de evaluare i s-a acordat o pondere de doar 5 %, deși obiectul este mult mai complex și cu un impact considerabil mai mare asupra mediului decât cel supus achiziției.

Pe cale de consecință, Consiliul apreciază că prin aplicarea unei ponderi de 25% pentru factorul de evaluare *emisii de CO2/Schimbări climatice – utilaje sustenabile pentru construcții*, este afectat echilibrul evaluării și competiția reală între ofertanți, și, sub acest aspect, va admite critica din contestație, cu consecința obligării autorității contractante la remedierea situației prin stabilirea unui punctaj și algoritm de calcul care să asigure necesitatea ei, fără să distorsioneze rezultatul procedurii.

Consiliul nu se poate substitui autorității contractante și să îi impună pragul de 5 % solicitat de contestator, însă îi poate recomanda.

2.Următoarea critică vizează tot un factor de evaluare – *gestionarea deșeurilor de pe șantier*, în opinia contestatorului, acest factor nefiind apt să influențeze calitatea execuției, funcționalitatea rețelei sau durabilitatea lucrării, și astfel nu sunt îndeplinite prevederile art. 32 din HG nr. 395/2016.

În apărările sale, autoritatea arată că obiectul contractului implică în mod inerent generarea de deșeuri din construcții și demolări, gestionarea acestor deșeuri fiind identificată expres în cadrul Studiului de fezabilitate, astfel că este direct corelată cu obligația de protecție a mediului asociată lucrărilor.

Susține autoritatea că avantajul obținut este concret și măsurabil, exprimat prin procentul în greutate al deșeurilor nepericuloase pregătite pentru reutilizare, reciclare sau valorificare materială, obligația ofertantului de a demonstra respectarea pragului minim de 70% asigurând caracterul verificabil al angajamentului, iar neîndeplinirea acestui procent constituie condiție de neconformitate, pragul de 70% fiind o cerință aliniată Directivei 2008/98/CE și Studiului de fezabilitate.

În privința algoritmului de calcul, respectiv:

Algoritm de calcul: 1. Determinarea procentelor de comparat:

- Procentul ofertat de gestionare (reutilizare, reciclare, valorificare) pentru deșeurile nepericuloase rezultate – numit n% ofertat.

- Se porneste de la un procent minim de conformitate de 70% pentru reciclare si valorificare, conform art. 11 al Directivei 2008/98/CE. 2.

Atribuirea punctajului:

- Pentru un procent de 3% peste procentul minim de 70% din deșeurile nepericuloase provenite din construcții si demolari generate pe santierul de constructii ce vor fi pregatite pentru reutilizare, reciclare si alte operatiuni de valorificare a materialelor, inclusiv operatiuni de rambleiaj care utilizeaza deseuri pentru a inlocui alte materiale, in conformitate cu ierarhia deșeurilor si cu Protocolul UE de gestionare a deșeurilor din constructii si demolari – se va acorda punctajul maxim de 6 puncte;

- Pentru procentul minim de 70% din deșeurile nepericuloase provenite din constructii si demolari generate pe santierul de constructii ce vor fi pregatite pentru reutilizare, reciclare si alte operatiuni de valorificare a materialelor, inclusiv operatiuni de rambleiaj care utilizeaza deseuri pentru a inlocui alte materiale, in conformitate cu ierarhia deșeurilor si cu Protocolul UE de gestionare adeseurilor din constructii si demolari – se va acorda 0 puncte

- Ofertele sub 70% nu vor fi punctate si vor fi considerate neconforme.

se observă că acesta nu prevede și un mod de dovedire a procentului indicat.

Or, lipsa indicării modalității de probare creează, după cum arată și contestatorul, incertitudine și tratament neunitar, afectând transparența procedurii și posibilitatea ofertanților de a depune oferte comparabile.

În acest context, sunt amintite prevederile art. 189 din Legea nr. 98/2016, conform cărora:

(1) Autoritatea contractantă nu are dreptul de a utiliza factori de evaluare care să conducă la o libertate de apreciere nelimitată.

(2) În sensul alin. (1), factorii de evaluare utilizați de autoritatea contractantă trebuie să asigure o concurență reală între operatorii economici și să fie însoțiți de prevederi care să permită verificarea efectivă a informațiilor furnizate de către ofertanți, în scopul aplicării factorilor de evaluare.

(3) Atunci când consideră necesar, autoritatea contractantă verifică exactitatea informațiilor și dovezilor furnizate de ofertanți.

Aceste rigori nu sunt asigurate de modul în care autoritatea contractantă a stabilit algoritmul de punctare pentru factorul de evaluare analizat.

Mai mult, conform algoritmului de calcul, procentul oferat de gestionare (reutilizare, reciclare, valorificare) pentru deșeurile nepericuloase rezultate este impus și ca o cerință minimă de conformitate, ceea ce face cu atât mai mult necesară stabilirea unor prevederi clare referitoare la modul în care poate fi demonstrată îndeplinirea ei.

Așadar, Consiliul reține că autoritatea are dreptul de a stabili cerințe minime de conformitate, însă, mai ales în cazul unei cerințe ca cea de față, acestea trebuie să fie însoțite și modalitatea în care urmează să se demonstreze îndeplinirea lor, tocmai pentru a posibilitatea participanților de a formula oferte comparabile.

Prin punctul de vedere, autoritatea precizează că ofertanții au posibilitatea de a fundamenta procentul prin *Planul de protecția mediului*, solicitat prin caietul de sarcini, însă aceste precizări nu apar indicate și în cadrul metodologiei de aplicare a factorului de evaluare.

În acest context, reamintește Consiliul obligația autorităților contractante de a elabora documentația de atribuire care conține toate informațiile necesare pentru a asigura operatorilor economici o informare completă, corectă și precisă cu privire la cerințele achiziției, obligație care, cel puțin în cazul analizat, nu apare respectată.

Pe cale de consecință, vor fi admise solicitările subsidiare ale contestatorului privind obligarea autorității la clarificarea modalității de dovedire a procentului ofertant în privința cerinței de conformitate și, respectiv, a factorului de evaluare – *gestionarea deșeurilor de pe șantier*.

3. Prin următoarea critică, petentul face referire la cerința prin care se impune prezentarea unui memoriu general incluzând, în mod obligatoriu, descrierea soluțiilor și tehnologiei propuse, precum și estimări ale costurilor de întreținere și ale costurilor pe perioada de garanție, solicitând eliminarea estimărilor speculative care pot conduce, în opinia contestatorului, la interpretări arbitrare.

Potrivit cap. IV.4.1 Modul de prezentare al propunerii tehnice din fișa de date a achiziției, autoritatea a solicitat:

vi. Memoriu general. Ofertantul are obligația de a face dovada conformității propunerii tehnice cu cerințele prevăzute în documentația de atribuire și cu normele naționale în vigoare prin prezentarea unui memoriu general. Memoriul trebuie să

demonstreze corespondența propunerii tehnice cu cerințele solicitate și să conțină în mod obligatoriu o descriere a soluțiilor concepute, a tehnologiei propuse, o estimare a costurilor de întreținere, precum și o estimare a costurilor pe perioada de garanție acordată lucrărilor executate pentru obiectivul oferit, în concordanță cu documentația de atribuire și standardele în vigoare. Se vor prezenta și toate normele și normativele tehnice utilizate pentru execuția de lucrări, cu indicarea secțiunii/capitolului de lucrări la care sunt utilizate.

Sesizează contestatorul că cerința este formulată general și lipsită de criterii obiective de evaluare, ceea ce creează un risc de evaluare subiectivă.

Față de pretențiile contestatorului, autoritatea arată că estimările solicitate nu sunt valori absolute, ci orientări calculate pe baza soluțiilor tehnice propuse, a normativelor aplicabile și a experienței tehnice, iar cerința oferă un cadru clar și obiectiv pentru verificarea conformității tehnice și financiare a ofertelor, asigurând evaluarea comparabilă a soluțiilor și prevenind interpretările subiective.

Având în vedere că în evaluarea ofertelor, autoritatea este ținută să respecte cerințele solicitate, astfel cum au fost ele impuse prin documentația de atribuire, și nu poate imputa lipsa unor elemente, nivel de detaliere sau valori nesolicitate clar, incertitudinea și riscul de evaluare subiectivă la care contestatorul face referire este eliminat.

În referire, însă, la solicitarea prezentării *tuturor* normelor și normativele tehnice utilizate pentru execuția de lucrări, cu indicarea secțiunii/capitolului de lucrări la care sunt utilizate, Consiliul achiesează interpretării contestatorului în sensul că obligativitatea unei enumerări exhaustive a normelor și normativelor tehnice este excesivă în lipsa unei delimitări clare a normativelor relevante sau a unui cadru de referință minim.

Este adevărat că prevederile HG nr. 907/2016 impun ca în conținutul caietelor de sarcini să fie cuprinse standarde, normative și alte prescripții care trebuie respectate în cazul execuției, produselor/materialelor, confecțiilor, elementelor prefabricate, utilajelor, montajului, probelor, testelor, verificărilor; însă în discuție nu sunt caietele de sarcini, ca părți integrante ale proiectului tehnic de execuție, ci un memoriu general, ca parte componentă a ofertei.

Or, autoritatea contractantă nu poate avea pretenția ca ofertanții să depună deja, odată cu oferta, și proiectul tehnic, aceasta fiind o obligație ce ține de execuția contractului.

Pe cale de consecință, critica din contestație va fi admisă sub aspectul obligării autorității contractante la reformularea cerinței astfel încât să fie eliminată obligația indicării unei enumerări exhaustive a *tuturor* normelor și normativele tehnice utilizate pentru execuția de lucrări.

4. Prin critica de la punctul 4 din contestație, petentul reclamă cerința ca, în cadrul programului de execuție *nivelul de detaliu al*

activității să fie ales astfel încât durata acestora să nu fie mai mare de 30 de zile calendaristice.

Autoritatea susține că această cerință stabilește un nivel minim de detaliere a programului de execuție necesar pentru monitorizarea progresului lucrărilor, corelarea cu articolele de deviz, verificarea realistă a resurselor alocate, abordare prevăzută și de clauza 17.2 din Hotărârea nr. 1/2018.

În soluționare, Consiliul constată că cerințele caietului de sarcini unde este prevăzută prevederea contestată reprezintă, în fapt, preluarea fidelă a clauzei 17. Programul de execuție, subclauza 17.2 din *Hotărârea nr. 1/2018 din 10 ianuarie 2018 pentru aprobarea condițiilor generale și specifice pentru anumite categorii de contracte de achiziție aferente obiectivelor de investiții finanțate din fonduri publice*, drept care nu s-ar putea aprecia asupra caracterului ei abuziv sau impropriu, critica urmând a fi respinsă.

5. În ceea ce privește următoarea critică vizând solicitarea de prezentare a asigurării de răspundere civilă profesională pentru specialiștii atestați tehnico-profesional, Consiliul o apreciază disproporționată, având în vedere că ofertanții nu au certitudinea atribuirii contractului, iar îndeplinirea cerinței presupune suportarea unor costuri suplimentare.

Cerința este, în mod clar, una ce ține de etapa de execuție, astfel că, după cum rezultă și din jurisprudența citată de contestator, a constrânge ofertanții să îndeplinească toate condițiile de executare a contractului încă de la prezentarea ofertei lor constituie o cerință excesivă.

În consecință, în acord cu solicitările contestatorului, se impune eliminarea caracterului restrictiv fie prin solicitarea asigurării de răspundere civilă profesională exclusiv ofertantului declarat câștigător, anterior semnării contractului, fie acceptarea îndeplinirii cerinței prin prezentarea unui angajament de a încheia asigurarea anterior începerii executării contractului.

6. Următoarea critică face referire la cerința prin care se impune obligația indicării, în planul de control și verificare a calității, a personalului propus pentru verificare (nume, prenume, funcția, atestarea profesională), fără a preciza natura, rolul și regimul juridic al acestui personal, contestatorul apreciind cerința favorizantă operatorilor economici de mari dimensiuni, dar și incomplet și neclar formulată, nefiind precizat dacă personalul solicitat face parte din structura ofertantului, din echipa de execuție sau reprezintă personal terț, precum și dacă această solicitare constituie o cerință de calificare sau un element al propunerii tehnice.

În apărările sale, autoritatea arată că solicitarea indicării numelui și prenumelui în PCCVI nu introduce o cerință suplimentară sau restrictivă, ci reflectă doar corelarea cu informațiile deja prezentate pentru respectarea criteriilor legale și tehnice privind personalul responsabil.

Așadar, subliniază autoritatea, precizarea numelui și prenumelui personalului responsabil în PCCVI este strict corelată cu celelalte cerințe deja acceptate referitoare la prezentarea documentelor pentru specialiștii obligatorii ai ofertantului în cadrul execuției lucrărilor: șef șantier, responsabil/i tehnic/i cu execuția, responsabil tehnic de calitate, specialist SSM. Pentru acești specialiști, ofertantul trebuie să demonstreze disponibilitatea și pregătirea profesională prin certificate/autorizații, declarații de disponibilitate sau contracte individuale de muncă.

Mai susține autoritatea că, în situația în care contestatoarea ar fi considerat că această cerință ar fi un impediment real pentru depunerea unei oferte conforme, alternativa ar fi putut fi clarificarea cerinței, astfel încât în PCCVI să fie indicate doar funcția și atestarea profesională a specialistului, urmând ca corelarea cu numele și prenumele să fie realizată pe baza documentelor deja prezentate conform punctului 6 „Personalul contractantului”.

Or, este evident că nemulțumirea contestatorului vizează obligația de nominalizare efectivă a personalului de execuție, drept care varianta propusă de autoritate este aptă să remedieze caracterul restrictiv reclamat de contestator.

Pe cale de consecință, autoritatea contractantă va aduce la cunoștința operatorilor economici interesați posibilitatea de mai sus, precum și lămuriri suplimentare în sensul solicitat de contestator, respectiv dacă personalul solicitat face parte din structura ofertantului, din echipa de execuție sau reprezintă personal terț, precum și dacă această solicitare constituie o cerință de calificare sau un element al propunerii tehnice.

7. Prin următoarea critică, petentul solicită eliminarea cerințelor prin care se impune obligația ca procedurile tehnice să conțină alocarea detaliată a resurselor umane, materialelor și a utilajelor de construcții pentru fiecare activitate procedurală sau, în subsidiar, acceptarea îndeplinirii acestora exclusiv în faza de execuție a contractului, când alocarea resurselor poate fi stabilită în mod realist și verificabil.

În soluționare sunt reținute apărările autorității în sensul că nu se solicită existența fizică a resurselor la momentul depunerii ofertei și nici mobilizarea lor anticipată, ci prezentarea modului în care acestea vor fi alocate în vederea executării contractului.

Pe cale de consecință, critica va fi respinsă.

8. În continuare, contestatorul reclamă caracterul restrictiv al cerințelor privind procedurile tehnice de execuție prin care, după cum se arată, se impune obligația includerii ratelor de productivitate ale echipamentelor/utilajelor, nivel de detaliu ce transformă, în opinia contestatorului, propunerea tehnică într-un proiect de execuție mascat, deși proiectarea urmează să fie realizată în cadrul execuției contractului.

Față de acuzele contestatorului, autoritatea se apără înveterând că nu se solicită un proiect tehnic definitiv și nici detalii exhaustive de execuție, ci prezentarea unor parametri tehnici minimi necesari pentru a demonstra că termenele și organizarea lucrărilor sunt fundamentate în mod realist.

De asemenea, arată că nu se solicită asumarea unor valori definitive, imuabile sau aprobate la nivel de proiect tehnic, ci fundamentarea soluției propuse pe baza unor ipoteze tehnice proprii ofertantului, în concordanță cu cantitățile și cerințele documentației de atribuire.

Având în vedere justificările autorității contractante, coroborat cu faptul că fiecare ofertant este liber să își fundamenteze oferta în funcție de propria tehnologie, utilaje și organizare, critica din contestație va fi respinsă.

9. Ultima critică face referire la cerința prin care se impune prezentarea organizării de șantier prin indicarea suprafețelor și a posibilității de utilizare a termenului afectat, contestatorul susținând că în cadrul unui contract de proiectare și execuție, organizarea de șantier e strâns legată de soluția tehnică adoptată și de proiectul ce urmează a fi elaborat ulterior atribuirii contractului, astfel că nu poate fi impus ca element definit și detaliat în faza de ofertare.

În apărările sale, autoritatea arată că scopul procedurii de prezentare a organizării de șantier în cadrul propunerii tehnice îl reprezintă și elaborarea Proiectului de Organizare a Execuției Lucrărilor (P.O.E./D.T.O.E.), caietul de sarcini specificând faptul că ofertanții vor elabora propunerea tehnică pe baza cerințelor prezentate în documentațiile tehnice, în caietul de sarcini și pe baza datelor culese de pe teren, urmând să verifice și să examineze locația proiectului pentru a se informa în mod complet despre toate problemele relevante.

Mai arată autoritatea că a informat explicit ofertanții că nu are stabilită, la data procedurii de atribuire, o locație pentru organizarea de șantier, astfel că ofertanții au obligația de a identifica această locație potrivit modului de lucru propriu și de a o prezenta în cadrul propunerii tehnice, conform detaliilor solicitate.

Cerința în discuție are următorul conținut:

Ofertantul va prezenta modalitatea de realizare a organizării de șantier, precizând cel puțin următoarele aspecte:

- Identificarea locației pentru organizarea de șantier. Ofertantul va anexa schițe, documente și date din care să rezulte locația, suprafețele și posibilitatea de utilizare a terenului afectat;
- Identificarea și prezentarea locurilor/ zonelor de colectare și depozitare a reziduurilor și materialelor nedorite;
- Identificarea și prezentarea spațiilor destinate instalațiilor și echipamentelor în cadrul organizării de șantier;

- Identificarea si prezentarea spatiilor destinate laboratoarelor si atelierelor in cadrul organizării de șantier;
- Identificarea si prezentarea spatiilor destinate staționarii utilajelor si vehiculelor in cadrul organizării de șantier;
- Identificarea si prezentarea spatiilor destinate depozitarii materialelor (atât din punct de vedere al suprafețelor asigurate, cat si din punct de vedere al caracteristicilor spatiilor de depozitare) conform specificațiilor de depozitare in cadrul organizării de șantier.
- Identificarea amplasamentului si prezentarea spatiilor pentru birourile destinate Inginerului, precum și alte facilități acordate acestuia.

Astfel, se observă că autoritatea solicită ca deja de la momentul ofertării, participanții să dispună de posibilitatea de utilizare a terenului identificat pentru organizarea de șantier, situație aptă să favorizeze operatorii economici locali și obligă ofertanții să suporte costuri nejustificate. Mai mult, în lipsa proiectului tehnic și a detaliilor de execuție, este dificilă prezentarea tuturor informațiilor la nivelul de detaliu solicitat.

De asemenea, se constată că deși solicită documente din care să rezulte posibilitatea de utilizare a terenului afectat, autoritatea nu indică și tipul documentelor acceptate ca probă, situație care lasă loc la aprecieri arbitrare, după cum semnalează și contestatorul.

În opinia Consiliului, scopul urmărit de autoritate în impunerea cerinței poate fi asigurat și prin remedierea propusă de contestator în sensul de modificare a cerinței prin acceptarea unei declarații pe propria răspundere privind capacitatea ofertantului de a asigura locația necesară organizării de șantier, urmând ca documentele justificative să fie prezentate de ofertantul declarat câștigător, anterior începerii execuției lucrărilor.

Față de concluziile stabilite mai sus, autoritatea urmează să aducă la cunoștința tuturor operatorilor economici interesați modificările necesare.

Măsurile de remediere dispuse pot fi implementate, la acest moment, procedura fiind suspendată în etapa de pregătire a ofertelor, drept care solicitarea de anulare a procedurii se impune a fi respinsă, ca neîntemeiată.

Pentru considerentele enunțate, în temeiul art. 26 alin. (2) și (5) din Legea nr. 101/2016, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul va admite, în parte, contestația formulată de, în contradictoriu cu, în calitate de autoritate contractantă, și va obliga autoritatea contractantă la remedierea documentației de atribuire, conform indicațiilor exprese expuse în motivarea deciziei, precum și la publicarea în SEAP a măsurilor corective intervenite, în termen de 10 zile de la data primirii prezentei decizii, și la stabilirea unei noi date limită de depunere a ofertelor, în acord cu dispozițiile art. 153 din Legea nr. 98/2016.

În temeiul art. 26 alin. (6) din același act normativ, va respinge, ca nefondată, solicitarea de anulare a procedurii.

Cererea contestatorului de acordare a cheltuielilor de judecată, în considerarea dispozițiilor art. 26 alin. (9) din Legea nr. 101/2016 - Consiliul poate obliga, la cerere, partea în culpă, la plata cheltuielilor efectuate pentru soluționarea contestației. Cuantumul, detalierea și documentele doveditoare ale cheltuielilor efectuate sunt prezentate în cerere, care trebuie depusă înainte de pronunțarea deciziei de soluționare a contestației, va fi respinsă, deoarece ea este nedovedită, la dosarul cauzei nefiind prezentată vreo probă a efectuării și întinderii acestui tip de cheltuieli.

Decizia este obligatorie pentru părți, potrivit art.28 alin.1 din același act normativ.

Pentru aceste motive,
în baza legii și a mijloacelor de probă aflate la dosar,

CONSILIUL DECIDE:

Admite, în parte, contestația formulată de, în contradictoriu cu, în calitate de autoritate contractantă. Obligă autoritatea contractantă la remedierea documentației de atribuire, conform indicațiilor exprese expuse în motivarea deciziei, precum și la publicarea în SEAP a măsurilor corective intervenite, în termen de 10 zile de la data primirii prezentei decizii, și la stabilirea unei noi date limită de depunere a ofertelor, în acord cu dispozițiile art. 153 din Legea nr. 98/2016.

Respinge, ca nefondată, solicitarea de anulare a procedurii.

Respinge, ca rămasă fără obiect cererea de suspendare a procedurii.

Respinge cererea contestatorului de obligare a autorității contractante la plata cheltuielilor ocazionate de judecarea contestației.

Obligatorie.

Împotriva prezentei decizii se poate formula plângere, în termen de 10 zile de la comunicare pentru părțile cauzei, respectiv de la data luării la cunoștință de către alte persoane vătămate.